

24 באוקטובר 2014

מילים שנישאו על ידי גד קורן ביום השנה לפטירתו של טל קירזנר

לליזה, מרינה ולכל המשפחה,

עברה שנה מיום פטירתו של טל ועדיין קשה לקבל שטל אינו איתנו. אני מוצא את עצמי חושב עליו מידי פעם, בין אם בטכניון ובין אם מחוצה לו, כך שטל השפיע עלי גם כמדען וגם כאדם. הצניעות והשקט שלו, כמו גם הכשרון ויכולותיו המדעיות יוצאות הדופן, חסרים לי.

למעשה, הסטודנטים שלנו לתארים גבוהים הם כמו הילדים שלנו, שאנחנו דואגים להם, להתקדמותם, ומנסים לסייע להם בכל בעיה מדעית העומדת בפניהם. הקשר שלי עם טל אף היה יותר חזק, משום שטל, בגלל כשרונו יוצא הדופן, היה לי כקולגה. ועל כן חסרונו של טל קשה וכואב עוד יותר. הייתי אומר שעבורי זה כמעט כמו לאבד בן.

בלוויתו של טל אמרתי שהוא היה סטודנט מוכשר בצורה בלתי רגילה, ושצפיתי לו עתיד אקדמי מזהיר באקדמיה. זה כמובן נכון גם כיום, ויעידו על כך 12 הפרסומים המדעיים שלו, שחלקם התפרסמו כבר אחרי מותו.

מצער, מצער מאד שטל נפטר ממחלתו ללא עת, בגילו הצעיר כל כך. מותו הינו אבדה גדולה למשפחתו, לחבריו, ולכל מי שהיכירו אותו.

יהי זכרו ברוך.